

૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦

તરત દાન ને માહા પુન્ય.

૪૨૧૫ ભાગ ૧ હો.

એક સમુદાય વાર્તા.

દેવ સી પુરુષને વાંચવા માટે

મંત્રીશ કરનાર

ફકર વસનજી પરમાણુદ આહવાલા.

મુંબઇ,

શ્રી ઈશ્વર પ્રેસ

લેખક માટે સ્થાનક ન આપવાને કમીશન

વાળું જ કારણ આપવામાં આવે છે.

સીમિત છે.

૧૮૮૮

अभारं त्यां मलता पुस्तक

प्रीत सार

२-०-०

नितान

२-०-०

नितान

२-०-०

नितान मुद्राभार

०-०-०

नितान शतक

०-०-०

शीत पद्य निदान

२-०-०

नितान सार (नितान शतक)

२-०-०

नितान मुद्रा भेदा नितान सार

०-०-०

नितान नितान नितान

२-०-०

नितान नितान

०-०-०

नितान नितान

०-०-०

नितान नितान नितान

०-०-०

नितान नितान (नितान)

०-०-०

नितान नितान (नितान)

०-०-०

नितान नितान (नितान)

०-०-०

नितान नितान (नितान)

०-०-०

नितान नितान

०-०-०

नितान नितान नितान

०-०-०

૪૨૧૫

તરત દાનને માહા પુન્ય.

ભાગ - ૧ લો.

કનકપુરી નામે નગરીમાં કનકશેન નામનો રાજા રાજ ચલાવતો હતો. રાજા જાતે ધ્યાણ તેમજ ધર્માત્મા હોવાથી દેશ દેશાવરના જાયક લોકો તેનું નામ સાંભળી તેની નગરીમાં આવતા હતા.

એક દીવસ એક અભાણુરામ નામનો બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણ ગામથી કનકપુરીમાં રહેવા આવ્યો, અને ગામમાં બીજાવૃત્તી કરી પોતાના કુટુંબનું ગુજરાન ચલાવવા લાગ્યો તે બ્રાહ્મણને વસંતગવરી નામની એક છોકરી હતી તે માહા વિદ્વાન અને અગમનીગમ જાણનારી હતી. પણ તે વિરોની તે બ્રાહ્મણને કંઈ ખબર હતી નહીં તેમજ તે છોકરીએ પણ પોતાના પાપને પોતાની વિદ્વાથી

અંજાણુ રાખ્યો હતો. પોતાના પાપને લીક્ષાવૃત્ત કરવામાં પડતી અનહુય મેહનત જોઈ તે છોકરીએ વિચાર કર્યો કે આમ રખંડી રખંડીને મારા પાપને ત નીકળી જશે તોપણ તેને મુખના દીવસ મલશે નહીં માટે તેને આ ગામના રાજા પાસે લીક્ષાવૃત્ત કરવાને મોકલું અને રાજાને એવો મોહ ઉપજાડે કે મારા પાપને હુમેશ દક્ષણા આપ્યાજ કરે, એમ વિચાર કરી રાતના વાળુ કરી ગામગપાટા હાંકવા બેઠા હતા તેવામાં તે છોકરીએ પોતાના પાપને કહ્યું કે તમોને ગામમાં લીક્ષાવૃત્ત કરવા જતાં ઘણી મેહનત પડે છે તેમજ તેવી મેહનતના ખર્ચામાં જેટલું મળવું જોઈએ તેટલું આપણને મળતું નથી માટે મારો વીચાર છે કે આવતી કાલે પ્રભાતે તમો આ ગામના રાજા પાસે લીક્ષાવૃત્ત કરવા જજો કેમકે આ ગામનો રાજા ઘણો દયાળુ તેમજ ધર્મી આ કહેવાય છે તો તમારો યોગ્ય સત્કાર કરશે. આર્થ છોકરીનું ચાલવું સાંભળી તે બ્રાહ્મણ ખડખડ હસી પડ્યો, અને કહેવા લાગો

કે બચ્યા ? રાજવાડામાં જવાનું કાંઈ સેહુલ વાત નથી. તારા કરતાં હું વધારે સમજું છું જો એમ રાજવાડામાં જવાનું હોય તો પછી ગામમાં માગવા કોણ જાય ? મારે આપણે આપણું કરતાં હોઈયે તેજ કરવું. કેમકે મારી પાસે વિદ્યાનું જોર મન માનવું નથી. અને રાજાની કચેરીમાં મોટા મોટા વિદ્વાન પંડીતો વરસાસન ખાય છે. તો તે લોકો મારી દાદ સાંભલવા આપેજ કેમ ? ત્યારે તે છોકરીએ કહું કે તે વીશે તમારે કાંઈ વધારે રાજા પાસે વાત કરવી પડશે નહીં કદત (તરત દાન ને માહા પુન્ય) એટલેજ તમારે રાજા પાસે સવાલ કરવો તે સીવાય તમારે વધારે કાંઈ બોલવું નહીં તેમ રાજા તમોને કાંઈ પુછશે પણ નહીં. આવા છોકરીના આગ્રહથી તે બ્રાહ્મણે રાજદરબારમાં જવાનો નહીં વીચાર કર્યો. સવાર પડતાં નાહી ધોહી પોતાનું નીત્ય નીમ કરી ધોયલાં કપડાં પેહરી છોકરીની રજા સહન રાજમેહલ તરફ રવાના થયો રસ્તે ચાલતાં તે બ્રાહ્મણના મનમાં તરેહવાર જાતના

વીચારો આવવા લાગા. કે શું ? રાજા કંઈ
 શીક્ષા તો નહીં કરે ? અથવા ગામથી કાઢાડી મુ-
 કરો અગર ખંદી ખાને નાખશે તો ? લેને ગઈ
 પુત્ર ને ખોઆઈ ખસમ એમ થશે. અને લોકો
 મસંકેરી કરશે એ જાણીએ ? પણ છોકરીએ આ-
 પેલી હીંમત પાછી યાદ લાવતાં તે વિચાર તેના
 મનમાંથી ખસી જતાં એમ મનમાં ગોઠા ગણતો
 રાજા મેહુલની નજીક આવી પુગો ત્યાં જોય છે
 તો રાજા કચેરી ભરી માર ઠાઠમાઠથી બેઠો છે
 કંચનીઓ પોતાની ગાયનકળાની ખુખીનો ખાહાર
 કરે છે. ભાયાનો અને ગરાશીયા લોકો રંગડ
 કુશુંખા પીયે છે ભાટચારણો આદી જાચક લોકો
 રાજાના ગુણના વખાણની કવીતો બોલે છે
 આવો જમાવ જોઈને પ્રાહ્વાણ વીચાર કરવા
 લાગ્યો કે હવે આ જગ્યાએ મારે શું કરવું
 તેની સમજણ કાંઈ પડતી નથી માટે ચાલ
 પાછો ઘેર જઈ માકી આંડી આપણું કાંઈ
 વળશે નહીં ફોકટમાં દહાડો ગુમાયો.

કેહવતું છે કે કરત્ય હોય સો કાળએ એમ ન

કીજયે કુળ માથુ રહે શેવાળમાં ને ઊંચા રહે
 પગ માટે અહીંયા પણ એવો વેપાર છે. પણ
 હવે આંહી સુધી • આગ્યા • છીએ તો રાજાની
 કચેરીમાં શું ધામધુમ થાય છે તે તો જોઈએ. હવે
 આજે બીજાવૃત કરવા જવાનો વખત તો વહી
 ગયો ? એમ વિચાર કરી કોઈની નજર ન પડી
 શકે તેમ એક ખુણામાં જઈને ભરાઈ બેઠો. તે-
 વામાં કચેરીના સીપાઈની નજર પડી જઈને જુવે
 છે તો બ્રાહ્મણ જણાયો તેથી તે સીપાઈએ
 આદર સહીત પુછ્યું કેમકે રાજાનો એવો સ-
 ખત હુકમ હતો કે કોઈ પણ બ્રાહ્મણ મારી પાસે
 આવવા માટે મરજી જણાવે તેને માન સહીત
 કચેરીમાં દાખલ કરવો તેથી તે સીપાઈએ
 બ્રાહ્મણને ધણીજ નમનતાઈથી વીનતી કરી તેથી
 તે બ્રાહ્મણ ખડુ ખુશી થયો કે જેનો રખેવાલ
 આવો દયાળુ છે ત્યારે રાજા મૂટે શું બોલવું ?
 બ્રાહ્મણ બીચારો તે સીપાઈની બીકથીજ ખુ-
 ણામાં છુપાઈ બેઠો હતો, પણ જ્યારે તેજ સી-
 પાઈએ આવી તેને આદર સહીત સવાલ કર્યો

ત્યારે તે બ્રાહ્મણ યોગ્યો કે હું રાજાજી પાસે
 દક્ષણને માટે આશીરવાદ દેવા આવ્યો છું.
 માટે રાજા પાસે મારે કેમ જવું તેની સમજણ
 આપસો તો મોટો ઉપકાર માનીશ. એટલુંજ
 નહીં પણ મને જે દક્ષણ મલશે તેમાંથી અર્ધા
 તમોને આપીશ. આવા બ્રાહ્મણના વચન સાંભળી
 તે સીપાઈએ વીચાર કર્યો કે આ બ્રાહ્મણ કોઈ
 અજાણ્યો છે માટે મને જે દક્ષણમાંથી અર્ધું
 આપવા કેહે છે તે હું લઉં તો તે લુચ્છાઈ ઠરે
 કેમકે રાજાનો તો સાફ હુકમ છે કે કોઈ પણ
 બ્રાહ્મણ ભીક્ષાઅર્થે મારી પાસે આવે તેને અં-
 દર દાખલ કરવો. તેથી તે સીપાઈએ કહ્યું કે
 માહારાજ મારે તમારું કાંઈ જોઈતું નથી તમો
 યેસો હું રાજાને ખબર આપું છું એમ કહી
 રાજા પાસે જઈને કહ્યું કે કોઈ બ્રાહ્મણ આ-
 વેલા છે, કે તમને રાજાએ હુકમ કર્યો કે બો-
 લાવો. સીપાઈએ કહ્યું માહારાજ ચાલો તમોને
 રાજાજી તેડે છે બ્રાહ્મણ તો જિભો ધર્યો કે ખા-
 ટલી ખોસે તો કાંચલી નીકલે છે અને કાંચલી

ખોશે તો પાગડી પડે અને અંગમાં ધુન્નરી ધુટી.
 પેલા સીપાઈએ કહ્યું માહારાજ તમે જરા ધીરા
 પડો, રજવાડામાં જવાની રીતથી તમે અંજાણ
 જણાવ છો તોપણ શીકર નહીં. ચાલો પધારો.
 રાજાએ સીહાસન ઉપરથી ઉઠી બ્રાહ્મણને પગે
 પડ્યા કે તરત તે બ્રાહ્મણે કહ્યું કે તરત દાન ને
 માહુ યુગ્ય. આવો બ્રાહ્મણના મુખમાંથી ની-
 કલેલો આસીરવાદ રાજા સમજ્યો કે તરત પો-
 તાના ગળામાંથી કંઠી કાઢી આપી કે સ્વસ્તી
 કાઢીને બ્રાહ્મણે તો ઘેર જવાનો રસ્તો લીધો
 માર્ગમાં કોઈ ઓળખાણવાળો મળતો તે નીચું
 મોઢું કરીને આંખના ઢારની પેઠે ભાગો.
 અને પાછું વાળીને જતો કે પછવાડે કોઈ
 આવતું તો નથી. કેમકે તેના મનમાં એમ
 હતું કે રાજાએ મારી મસકેરી કરી હશે. પણ
 રાજાએ તો પોતાના નીચમ પ્રજાણે આપ્યું હતું
 અને તેવાજ તે બ્રાહ્મણ લઈને ચાલતો થયો.

તેથી વરસાસન ખાનારા પંડીતાને અદેખાઈ
 આવી કે હવે તો આપણા તરફ રાજાજી પહુ

સખત વર્તે છે માટે એક ક્લકલીઓ પંડીત ઉભો
 થઈ રાજાને કેહવા લાગો કે આ પ્રમાણે તમે
 પ્રાહ્મણની પરીક્ષા કરીશો વગર અમુક્ય દક્ષણ
 આપો છો અને અમો રાત દહાડો તમારી હ-
 જીરમાં રહીએ છીએ તો પાણ તેને જોડણું આજે
 આપ્યું તેટલું વરસ દાહાડે પાણ આપતા નથી.
 માટે અમારી એવી અરજ છે કે તમે આપો
 તે માટે અમારે વાંધો નથી પણ અમારા કરતાં
 સરસ વીધવાન હોય તેને આપો તો અમારે કંઈ
 વાંધો નહીં. આવા પંડીતોના વચન સાંભળી
 રાજાએ એકદમ માણસને હુકમ કર્યો કે જાવ
 જલદી તે પ્રાહ્મણને ઘેર જઈને કહો કે તમારે
 હમેશા રાજદરબારમાં આસીરવાદ આપવા પધા-
 રજું તેથી પેલા પંડીતો ઝાખાં પડી ગયા. પેલો
 સીપાઈ દોડતો ગયો ને રસ્તામાંજ પ્રાહ્મણને
 દીડા તેથી હાંક મારવા લાગો કે ઓ જોશી માહા-
 રાજા બિભા રહો. તેવાજ ને પ્રાહ્મણના હાંસકોસ
 બિડી ગયા અને તેજ ઠંકણે સ્તબ્ધ થઈને બિભા
 રહ્યો, અને વીચાર કરવા લાગ્યો કે ખરેખરી

રાજાએ મારી મરાકેરી કરી પણ હવે જો તેણે
 આપેલી દક્ષણા પાછી લઈ લેશે તો ઠીક પણ જો
 બંદી ખાને નાખશે તો માહા ખીડા થશે તેથી જોવા
 તે નજીક આવ્યો કે તરત તે રાજાએ આપેલી
 કંઠી પાછી આપવા કુલાવાલા કરવા લાગ્યો. પેલા
 માણસે કહ્યું માહારાજ તમે ગભરાઓ નહીં હું
 કંઈ તમોને દુઃખ દેતો નથી ફક્ત રાજાએ
 કરેલી આજ્ઞા તમોને જણાવવા આવ્યો છું.
 આજ્ઞા તે માણસના વચન સાંભળી તે પ્રાહ્માણુને
 ગભરાટ ઝાછો થયો એટલે તે માણસે કહ્યું કે
 માહારાજ તમોને રાજા સાહેબે કેહવરાયું છે કે
 તમારે હમેશા રાજદરબારમાં આશીરવાદ દેવા
 પ્રધારણું કેમકે આજના તમારા આશીરવાદથી
 રાજાજી ધણા પ્રસન્ન થયા છે. ખડુ સાર આવતો
 જઈશ એમ કહી તે પ્રાહ્માણુ પાછો ઘર ભણી
 ચાલતો થયો પણ અત્યંત હરખ ભરેલા પ્રાહ્મા-
 ણુને પોતાનું ઘર ખડુજ છેડે લાગતું હતું. તે
 માંડ માંડ બેરમાં ઘખલ થયાં ત્યાં તેની છોકરી
 રાહ જોઈને બેઠી હતી તેને જઈને કેહવા

લાગ્યો કે આજનો દીવસ હું ધન્ય ગણું છું તારા કેહવા મુજબ રાજ્યે મારો ધણાજ સત્કાર કર્યો, અને આ અમુક કંઠી કે જે રાજ પોતે પોતાના ગળામાં પહેરતો હતો તે મને ઘણામાં આપી દીધી છે.

એટલુંજ નહીં પણ મારી પછવાડે માણસ દોડાવીને કેહવાડયું કે તમારો આશીરવાદ રાજ્યને ખડુ પ્રશન પડ્યો છે માટે હમેશા તમારે રાજદરબારમાં આવીને તેજ મુજબ આશીરવાદ આપજો. માટે હે કુમારીકા ! એથી વધુ હવે આપણે શું જોઈએ ? પરેખર તે મને બલી સુચના કરી કેવલ તારાથીજ આ મારો ધન્ય દીવસ ગણું છું. આવી રીતે હરખાયલો બ્રાહ્મણ નીત્ય રાજ સભામાં જવા લાગ્યો, અને રાજ્યે તેને એકસો સોનામોહર આપવા ખજાનચીને હુકમ કરી દીધો. આ પ્રમાણે તો જોશીખાવાનું ટક ચાલવા લાગું તેવામાં પેલા જરસાસન ખાનાસ પંડીતોને ખડુજ અદેખાઈ થવા લાગી તેથી પ્રધાનને ઘેર જઈ સમજાવા

લાગા કે આ અભયુરમ નામનો બ્રાહ્મણ હમેશાં
 એક સો સોનામોહર લઈને જતો રહે છે તે
 પાછું બીજે દાહાડે મોહર પૈતાવે છે અને અમો
 આપો દીવસ રાજની હજુરમાં બેઠા છીએ
 માટે તેનો કંઈ પણ યોગ્ય બંદોબસ્ત થવો
 જોઈએ. માટે તમો રાજાને સમજાવીને કહો.
 આવા પંડીતનાં વચન સાંભળી પ્રધાને કહ્યું કે
 માહારાજે તમો બાણો છો કે રાજાને ગમી તે
 રાણી માટે આ વીશેનો ખ્યાલ તમો છોડી
 દેઓ. સૌ સૌના નસીબનું સૌ ખ્યાલ છે. ત્યારે
 પંડીતોએ કહ્યું કે તે અભયુરમ બ્રાહ્મણને અ-
 મારી સાથે વીધાનો વાદવીવાદ કરવા હુકમ
 કરો. એટલુંજ નહીં પણ તે જે હમેશાં આવીને
 તરત દાન ને માહા પુન્ય એવી રીતનો
 રાજાને આશીરવાદ આપે છે. તો તે આશીરવાદ-
 નો અર્થ પુછવો અને જે રાજા તરત દાન કરે
 છે તેનું ફલ શું છે તે તે બ્રાહ્મણ પાસેથી જોવા
 માંગવું. આવું પંડીતોનું બોલવું પ્રધાનને વાજબી
 જણાયાથી તેણે રાજાને સુચના કરવા કબુલાત

આપી શાંત કર્યા. ખીજે દીવસે હુમેશ મુજબ
 કચેરી બરીને રાજા જોડા છે તેવામાં પ્રધાને પેલા
 અભાણુરામ બ્રાહ્મણ વીશે પંડીતોએ આપેલી
 સુચના રાજાને કહી તેથી રાજાને પણ પોતાનું
 તરત ધનનું માહાપુન્ય જોવાની ઈચ્છા થઈ તેથી
 પ્રધાનને કહ્યું કે આજે તે બ્રાહ્મણ આવશે તેને
 આપણે પુછશું. જોવો તે બ્રાહ્મણ રાજા સભામાં
 દાખલ થયો કે રાજાએ ઉઠીને હાથ જોડી નમન
 કર્યું કે તરત તે બ્રાહ્મણે કહ્યું કે તરત ધન ને
 માહાપુન્ય એમ કહીને ચાલતો થયો કેમકે તેને
 દક્ષણાનો અગાઉથીજ હુકમ થયેલો હતો તેમ તે
 ખીજા કાંઈ રાજા પાસે વાતચીત કરવા પા
 મીનીટ પણ ખોટી રહેતો નહી તેથી તે રાજાએ
 માહારાજાને પાછા વાલી હાથ જોડી વીનંતી કરી
 કે માહારાજા તમે જે તરત ધન ને માહાપુન્ય
 કહો છો તે પ્રમાણે હું પણ તમોને ધન તરત
 આપું છું તો તેનું પુન્ય જોવાનું મને કૌતક
 થયું છે માટે કૃપા કરી દેખાડવું જોઈએ આવાં
 રાજાનાં વચન સાંભળી તે બ્રાહ્મણ વધી પાછો

ગભરાટમાં આવી પડ્યો અને મન સાથે કેહેવા
 લાગ્યો કે હવે આનો ઉતરશું આપવો. એમ
 થોડી વાર વીચાર કરી મન સાથે કેહેવા લાગ્યો
 કે આણીનો ચુક્યો સો વરસ હવે માટે આજ
 તો આપણે કાલ કહીશ એવું બાહનું ધન
 અહીંથી પોખારા ગણી જવા એમ વીચાર કરી
 રાજાને કહ્યું કે અનદાતા તે વીશેનો ખુલાસો
 હું મારી છોકરીને પુછીને આવતી કાલે કહીશ
 માટે આજ રજા માગું છું ત્યારે રાજાએ કહ્યું
 કે હીક બહુ સારું જો આવતી કાલે નહીં કહો
 તો તમારું અહીં આવવાનું બંધ થશે તેટલુંજ
 નહીં પણ આજદન સુધી મેં જે આપેલી દક્ષણા
 તે લુટી લઈ મારી નજરથી દુર કરવો પડશે. માટે
 જાવ આવતી કાલે મને મારા તરત દાનનું
 માહા મુન્ય દેખાડી આપજો. બ્રાહ્મણ તો ઘેર
 આવી મોટા વીચારમાં પડ્યો. છોકરીએ પુછ્યું
 પીતાજી આજ આમ ઉદાર કેમ છો ? શું
 રાજદરબારમાં તમારું કાંઈએ અપમાન કર્યું કે
 શું ? ત્યારે તે બ્રાહ્મણ બોલ્યો કે એવું તો કાંઈ

ખંચું નથી. પણ આજે કાંઈ શુકન જોવામા ફેર
 પડ્યો લાગે છે માટે હવે આપણે આજ ને
 આજ આ ગામ છોડી નાસી જઈએ તો ખચાવ
 થાય નહીં તો આવતી કાલે રાજા આપણું ધર-
 પાર લુટીને દેશ પાર કરશે ત્યારે ને છોકરી
 યોલી કે એવો તે શું પાળના અપરાધ ક્યો છે
 માટે તેની હકીકત મને સ્પષ્ટ જણાવો. આમ
 ગભરાયાથી શું વલશે. ત્યારે તે યોડ્યો કે રાજાએ
 મને જે તરત દાન આપેલું છે તેનું પુન્ય જોવા
 માગે છે માટે મારે તે પુન્ય કેમ દેખાડવું માટે
 ગામ છોડી નાસી જવા સીવાય બીજો કોઈ રસ્તો
 સલામતી ભરેલો નથી માટે તરત તૈયારી કરવી
 વાજબી છે. ત્યારે તે છોકરીએ કહ્યું કે નાસી
 જવાની કાંઈ જરૂર નથી તમે તમારે આવતી
 કાલે હમેશા મુજબ જઈને આશીર્વાદ આપજો
 તમાને જ્યારે રાજા પુછે ત્યારે કહેજો કે તમારે
 જાણવાની ઈચ્છા જોય તો મારે ઘેર ચાલો તો
 મારી છોકરી દેખાડશે. માટે તમે બાહુનાનું છોડી
 દેખો અને નાસી જવાની કાંઈ જરૂર નથી. તમે

તમારે બેસીકરથી રહો હું છું ને રાજા છે. આંવી
 છોકરીની હીંમત સાંભલી તે બ્રાહ્મણ વીચારમાં
 પડ્યો કે શી રીતે રાજાને તરત ઘનતુ માહ
 પુન્ય દેખાડી રાકાશે. કેમકે પોતે છોકરીની સા-
 મૃતીથી અંજાણ હતો. બીજે દીવસે પાછો
 પોતાના ધારા મુજબ રાજ સભામાં જઈને
 રાજાને આશીરવાદ આપ્યો એટલે રાજાએ પુછ્યું
 કેમ માહારાજ શું કર્યું ત્યારે તે બોલ્યો કે અંન-
 ઘતા હીંક કર્યું છે તમે મારે ઘેર મારી છોકરી
 પાસે આવજો એટલે તે દેખાડી દેશે કેમકે આ
 તો ઘણી નજીવી બાબત છે તે તો અમારા
 છોકરા પણ જાણે છે આવું તે બ્રાહ્મણનું બાલવું
 સુપલી રાજા વીચારમાં પડ્યો કે આ તો કોઈ
 માહા પંડીત જણાય છે. પણ હીંક માહારાજ
 ચાલો હું હમણાંજ તમારે ઘેર આવું છું એમ કહી
 તે રાજા તેની સાથે જવા તૈયાર થયો બ્રાહ્મણની
 છોકરી પોતાના બાપની રાહ જોઈને રસ્તે પડતી
 બારી વાટે ઉભી હતી.

બીજો ભગા તૈયાર છે.

દરેક આસતિક હોંદુ ગૃહસ્થાને અતી
ઉપયોગી પુસ્તક.

સૂતક નિર્ણય

અથવા

અસૌચ નિર્ણય

ત્રયબંકસ ગૃહીત અસૌચ ત્રયબંકય
ગ્રંથનું મુળ સમેત ગુર્જર ભાષાંતર

જેમાં વૃધી શતક તથા મૃત શતકનું એવી
તો સરળ રીતે વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે કે
સાધારણ ગુજરાતી જાણનારાઓને પણ સમજવું
સેહલ પડે છે.

છેવટના પરિષ્કમાં દશ સમૃતીનાં વચનો એટલે
માથા ઉપરના કેશ તથા મુછો ઉતરાવવાનો પ્રકાર
દર્શાવવામાં આવેલ છે.

કીમત અહીં આના પોષ્ટ અરધો આનો.

૬૦ મુખ્ય કાલ- } ૬૧૦ વસનજી પરમાણુદ.
અદેવી તેલવાડી- } આહે અને પુસ્તકો વેચનાર.
ને નાકે.

